အတွဲ ၅၊ အမှတ် ၅၉၊

ရွှေသွေး ဂျာနယ်

၁၃၃၄ ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၁၂ ရက်
(၂-၁၂-၇၂)

ပန်းချီ - ဦးဘကြည်
ဇာတ်လမ်း - စန္ဒရဝင်း

စနေနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေသည်။

ထခါက မြို့တမြို့တွင် လိုလေသေးမရှိ ဝတ်စား သုံးဖြုန်းနိုင်စွမ်းရှိသော သူဌေး ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦး ရှိ၏။
သူဌေး ကတော်လေးသည် အဆန်း ဆိုသမျှ ဝယ်ယူ ဆင်မြန်းရုံမက အစားအစာများကို လည်း ကြိုကြိုဖန်ဖန် စားသောက်လိုစိတ် ရှိ၏။
သူဌေးကြီးကလည်း အလိုလိုက်၏။ သားသမီး ကလည်းမရှိ။ သို့သော် သူဌေးကတော်လေး မှာကျေနပ်မှုမရှိချေ။
တနေ့သော် သူဌေးကြီးက ဇနီးသည်လေး၏ စိတ်ကို စမ်းသပ်လိုသဖြင့် —

နောက်တနေ့တွင် သူဌေးကြီး စေခိုင်းသဖြင့်
လူယုံတော်တပည့်က ထိုည ထန်းခေါင်အချိန်တွင် အောင်မြင်စွာ ခိုးယူနိုင်ခဲ့လေသည်။
သူဌေးကတော်လေးသည် နံနက်နိုးလျှင်နိုးချင်း ခမေးမြန်းကာ စားသောက်လေ၏။
ရက်များမကြာမီ မြို့တော်ကြီး၌ ကြေညာချက်ဓမ္မာပ်းသံကြားရလေတော့သည်။
ထိုသတင်းကြောင့် တနေ့လုံး စိတ်ကူးယဉ်ပြီး
နောက်တနေ့တွင် ဘုရင်ခြေတော်ရင်းရောက်ကာ -

ထိုအခါ ဘုရင်ကြီးသည် အမျက်ထွက်လျက်
ဇာနီးသည်၏အကြံ ရိပ်စားမိသဖြင့် သူဌေးကြီးလည်း အချိန်မီ နန်းတော်သို့ ရောက်လာ၍—
အိမ်း

တယ်ဟုတ်ပါလား

ဇာတ်လမ်း/ကြည်ထွန်း
သရုပ်ဖော်/အောင်ရှင်

ကျောင်းပိတ်ရက် တနေ့တွင် ဖိုးထောင်တယောက် မြောင်းကြီးသို့ ငါးမျှားထွက်လာစဉ်–

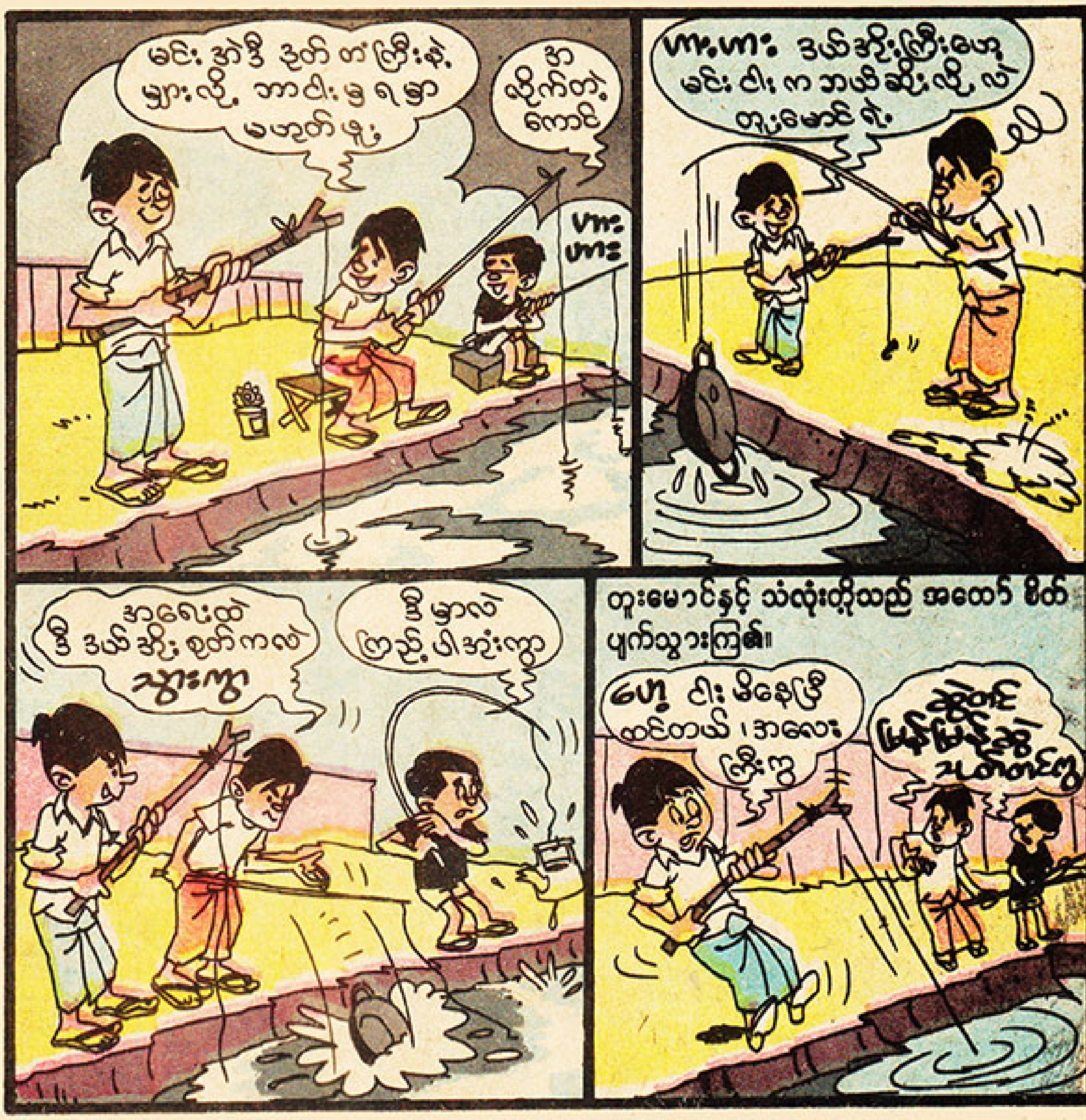

ဟား ဟား
ဟာ
ဖိုးထောင် အကြံတခုရသွား၏။
ဖိုးထောင်သည် သူလိုသည့် ပစ္စည်းများကို အိမ် သို့ပြန်၍ ရှာဖွေယူလာခဲ့သည်။
ဟား ဟား ဒါကြီးတွေနဲ့ မင်းက ဝေလငါး မျှားဖို့ မလို့လား
ဖိုးထောင်သည် ပထမနေရာသို့ သွားမျှား၏။
ဖိုးထောင်သည် ဆက်၍ မျှားပြန်သည်။
ဟား ဟား
မကြာမီ ရေထဲမှရသော ပစ္စည်းများ စုပုံနေတော့သည်။

ဖိုးထောင်သည် သူ၏ပစ္စည်းများကို လက်တွန်းလှည်းပေါ် တင်လိုက်ပြီး –
မင်း၊ ဒါတွေ ဘာလုပ်ဖို့တုံး
စောင့်ကြည့်ကြ ပေါ့ကွာ
သူ၏လှည်းကို ပစ္စည်းဟောင်း ရောင်းသောဆိုင်သို့ ဦးတည်၍ တွန်းလာသည်။
ကုလားကြီးက ဖိုးထောင်၏ ပစ္စည်းအားလုံး ကို ဝယ်လိုက်သည်။
ရော့- ငွေ တဆယ်
သူသည် ရသောပိုက်ဆံဖြင့် တရုတ်ဆိုင်မှ ငါးကင်ဝယ်သည်။ ပိုက်ဆံအပိုလည်း ကျန်သေးသည်။
အား မွှေးလိုက်တာ
ဟာ ဖိုးထောင်ပါလား မင်း၊ ဒီငါးကင် ဘယ်က ရတာလဲ
ငါ့ပိုက်ဆံနဲ့ ဝယ်တာပေါ့ကွ ဟဲဟဲ
ဟာ
ဖိုးထောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။
ခုန- ပစ္စည်းဟောင်းတွေ ရောင်းလို့ ရတဲ့ ပိုက်ဆံနဲ့ဝယ်တာကွ၊ ရတဲ့ငွေ တဆယ်ထဲက ငါးကင်ဖိုး သုံးကျပ်နှုတ်လိုက်ရင် ခုနစ်ကျပ် တောင် ကျန်သေးတယ်
တယ်ဟုတ်ပါလား

စူးစမ်းရှာဖွေသူများ

မုံရွာဝင်းဇေ ကျော်ကျော်

အမ်မီလီယာ အားဟတ်

အမ်မီလီယာ အားဟတ်ကား ကမ္ဘာကျော် အမျိုးသမီးလေသူရဲဖြစ်ပေသည်။ သူ့ကို ၁၈၉၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ကင်းဆပ်ပြည်နယ် အက်ချီဆင်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ မိဘတို့၏အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများကြောင့် ငယ်စဉ်က ကသီလင်တ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ အရွယ်ရောက်သော် ကိုလံဗီယာတက္ကသိုလ်တွင် ပညာသင်ကြားသည်။ တက္ကသိုလ်မှ ထွက်သော် လူမှုရေးဝန်ထမ်းအဖြစ် နှစ်နှစ်ခန့်မျှ အမှုထမ်းခဲ့သေး၏။

တနေ့တွင် လေယာဉ်ပြပွဲတခုသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုရာမှ လေကြောင်းပျံသန်းမှုလုပ်ငန်းများကို အလွန်အမင်း စိတ်ဝင်စားလာပြီးလျှင် အမျိုးသမီးလေသူရဲ ဖြစ်ရမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန်ချလိုက်လေတော့သည်။

ထို့နောက် တပတ်ရစ်လေယာဉ်ပျံတစီးကို ဝယ်လိုက်ပြီး ဆရာများ ငှားရမ်းကာ လေယာဉ်အမောင်းနှင့် လေယာဉ်စက်ပြင်ပညာများကို အပြင်းအထန် လေ့ကျင့် သင်ကြားလေသည်၊ သို့ဖြင့် လေယာဉ်ပျံမောင်းခြင်းနှင့် စက်ပြင်ခြင်းများကို တတ်မြောက်လာ၏။

၁၉၂၈ ခုနှစ်တွင် ဗီလမာစတားဆိုသူလေသူရဲတဦးနှင့် လူးဝစ်ဂေါ်ဒင်ဆိုသူ လေယာဉ်စက်ဆရာတဦးတို့သည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာပေါ်တွင် ပျံသန်းကြမည်ဖြစ်ရာ အမ်မီလီယာ အားဟတ်အား အဖော်အဖြစ်လိုက်ပါလိုက လိုက်ပါရန် စကားကမ်းလှမ်းလာ၏။ အမ်မီလီယာ အားဟတ်မှာ ထိုကမ်းလှမ်းချက်ကို ချက်ချင်းလက်ခံလိုက်သည်။ သူတို့သည် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ

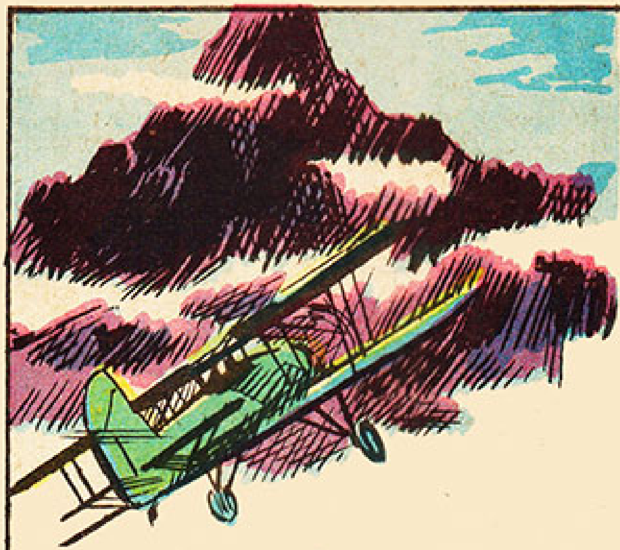

ပေါ်တွင် အောင်မြင်စွာ ပျံသန်းနိုင်ခဲ့ကြသည်။ အမ်မီလီယာ အားဟတ်အဖို့မူ အတွေ့ အကြုံ များစွာ ရရှိ လိုက်လေသည်။ ထိုခရီးမှအပြန်တွင်ဂျော့ပါလမာ ပွတ်နမ်ဆိုသူ စာအုပ် ထုတ်ဝေသူတဦးနှင့်လက်ထပ်လိုက်လေသည်။

အမ်မီလီယာ အားဟတ်ကား အတ္တလန္တိတ် သမုဒ္ဒရာ ပေါ်တွင်လေယာဉ်ပျံဖြင့် ခရီးသည်အဖြစ် ပထမဆုံး ပျံသန်းဘူးသော အမျိုးသမီး ဖြစ်နေပေပြီ။ သို့သော် ထိုမျှဖြင့် မကျေနပ်သေး။ သူတဦးတည်း လေယာဉ်ပျံကို ပဲ့ကိုင်မောင်းနှင်ကာ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာပေါ်တွင် ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းရန်အတွက် ကြံစည်ကြိုးစားလျက်ရှိ၏။

သူ၏အကြံအစည်ကား ၁၉၃၂ ခုနှစ်တွင် အကောင်အထည်ပေါ်လေတော့သည်။ ထိုနှစ် မေလ ၂၀ ရက်ည ခုနစ်နာရီအချိန်တွင် ကနေဒါနိုင်ငံ နယူးဖောင်လန်မှထွက်ခွာ၍ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာပေါ်ကို ကန့်လန့်ဖြတ် ဦးတည်ကာ ပျံသန်းလာခဲ့၏။ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာအပေါ် တိမ်မည်းမှောင်များအကြားတွင် တဦးတည်းပျံသန်းလာသော အမ်မီလီယာ အားဟတ်ကား အံ့ဘွယ်သူရဲပင် ဖြစ်ပေ၏။ ရာသီဥတုမှာ အလွန်ဆိုးရွားလှပေရာ အခြေအနေကို ကြည့်၍ နိမ့်ချည်တခါ မြင့်ချည်တလှည့်ပျံသန်းလာရ၏။ နောက်ဆုံးတွင် အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာကို အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ပြီး မေလ ၂၁ ရက်နေ့တွင် အိုင်ယာလန်မြေပေါ်သို့ ခြေချမိလေတော့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် အမ်မီလီယာ အားဟတ်ကား အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာပေါ်တွင် လေယာဉ်ဖြင့် တဦးတည်း အောင်မြင်စွာ ဖြတ်ကျော်ပျံသန်းနိုင်ခဲ့သူ ပထမဆုံး အမျိုးသမီးလေသူရဲ အဖြစ် ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြု ကောင်းချီး ပေးခြင်းခံရလေသည်။

သို့သော် သူသည် ထပ်ဆင့်စွန့်စား နေချင်သေးသူပီပီ ၁၉၃၇ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာပတ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားရာမှ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရာ သတင်း အစအနပင် မကြားရတော့ချေ။ လေယာဉ်ပျံ ပျက်ကျကာ သေဆုံးရခြင်း ဖြစ်မည်ဟုသာ အများက ယူဆထားကြလေသည်။

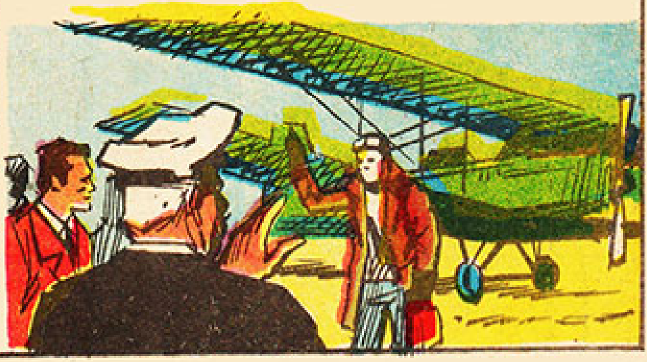

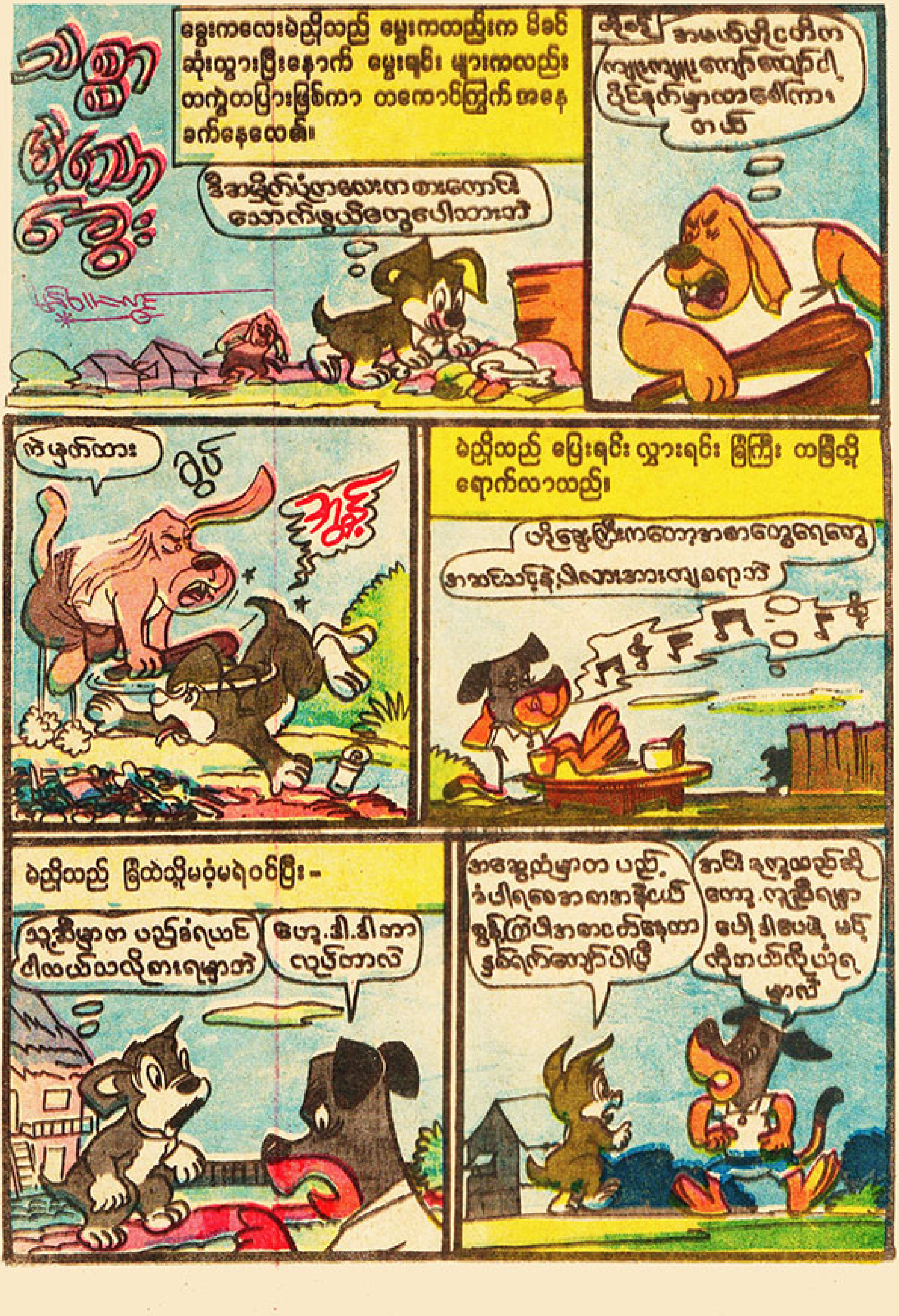
ခွေးကလေးမဲညိုသည် မွေးကတည်းက မိခင်ဆုံးသွားပြီးနောက် မွေးချင်းများကလည်း တကွဲတပြားဖြစ်ကာ တကောင်ကြွက် အနေခက်နေလေ၏။
မဲညိုသည် ပြေးရင်း လွှားရင်း မြို့ကြီး တမြို့သို့ ရောက်လာသည်။
မဲညိုသည် မြို့ထဲသို့မဝံ့မရဲဝင်ပြီး –
ကဲ မှတ်ထား

ခဲညိုက သနားစဖွယ်တောင်းပန်သဖြင့်
ကောင်းပြီ ခဗျား သင်တဲ့အခါ နောက်ခံဝင်လိုက်မှာတော့ မဆိုင်ရဘူး ငါ့သားဝင်အပေါ်မှာ ငါ့ကိုသို့သနားရှိရမယ်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
တနေ့တွင် အိမ်ရှင်က ဟင်းချက်ရန် အမဲသားများ ဝယ်လာရာ–
ဟိုက်! ဟင်းကောင်းချက်တော့မယ်-ငါ- ဟာ ဆော်ဆင်ပြီးစားမှာပဲ
ဘာဖြစ်နေတာလဲ
ထို့နောက်
လာ - ရွှေထီပိုက ကျားစိုက်တို့နဲ့သွားပြီး နယ်ခံလို ရအောင်
ဆရာ - ကျနော်ဝမ်းကိုက်နေလို့ ဒီနေ့မလိုက်ပါရစေနဲ့ဗျာ
သို့ဖြင့်အိမ်ရှင်ခွေးထွက်သွားသောအခါ–
ဟဲ ဟဲ့ အိမ်ရှင်တွေ အိမ်ရှင်ထွက်သွားလေရဲ့ နောက်ဖေးတံခါးသော့ပွင့်လို့ အသာဝင်မှ
အထဲသို့ရောက်သော်
ဟင်းအိုးတော့တွေ့ပြီ ဖွင့်စား ရှိတဲ့ အိမ်ရှေ့မှာလဲ လူရိပ်တောင်မတွေ့ဘူး
အကွက်ကောင်းပြီ
ဟင်းဖတ်များကို မြိန်ရေရှက်ရေစားနေစဉ်
ဂျိုင်း!
ဟိုက်! နောက်ဖေးတံခါး ပိတ်သွားပြီ .

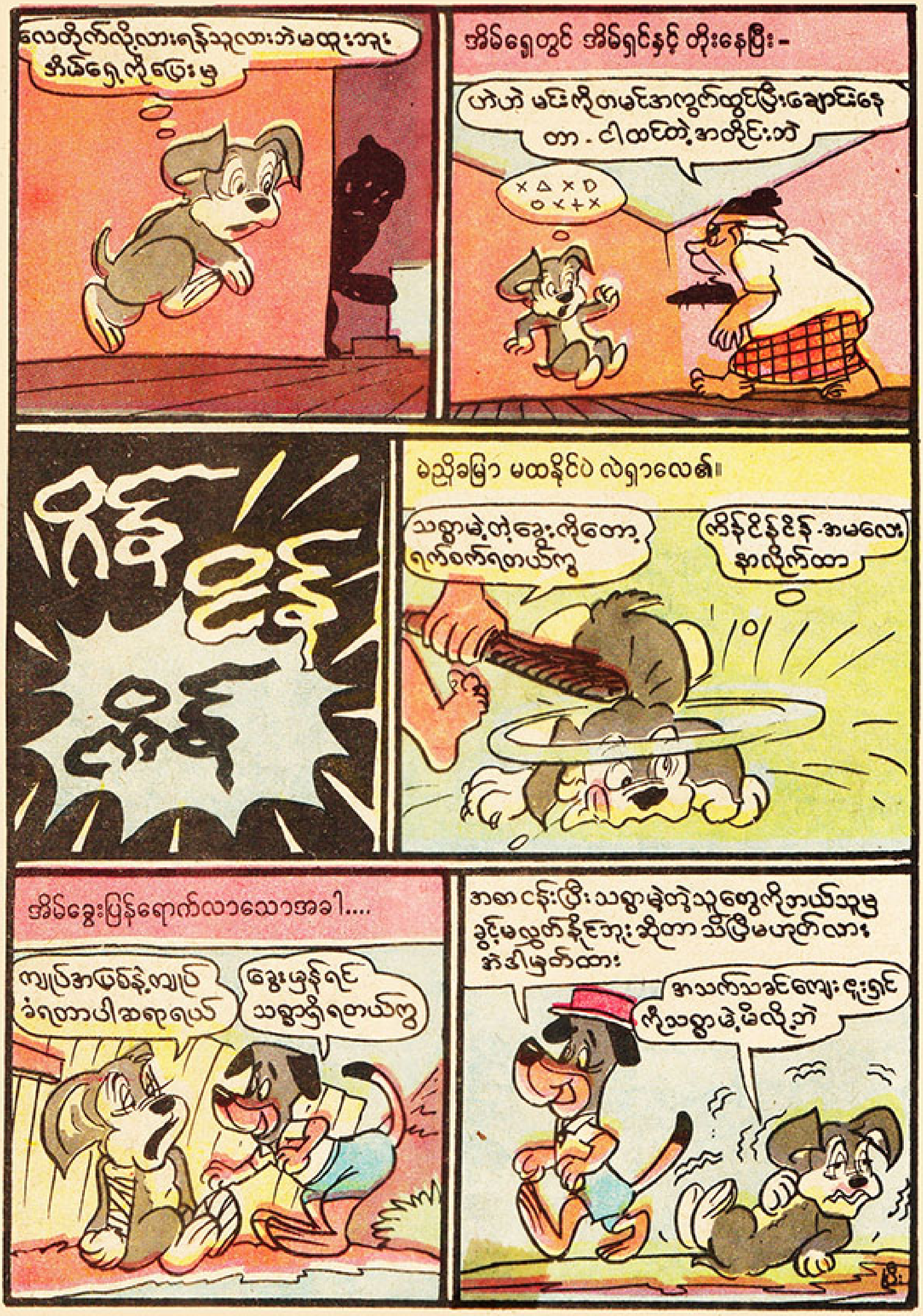
လေတိုက်လို့လားရန်သူလားဘဲမထူးဘူး အိမ်ရှေ့ကိုပြေးမှ
အိမ်ရှေ့တွင် အိမ်ရှင်နှင့် တိုးနေပြီး -
ဟဲဟဲ မင်းကိုတမင်အကွက်ထွင်ပြီးချောင်းနေတာ - ငါထင်တဲ့အတိုင်းဘဲ
× △ × D ○ × + ×
ကိန်
ဒိန်
မဲညိုခမြာ မထနိုင်ပဲ လဲရှာလေ၏။
သခွာမဲ့တဲ့ခွေးကိုတော့ ရက်စက်ရတယ်ကွ
ကိန်ဒိန်ဒိန် - အမလေး နာလိုက်တာ
အိမ်ခွေးပြန်ရောက်လာသောအခါ....
ကျုပ်အဖြစ်နဲ့ကျုပ် ခံရတာပါဆရာရယ်
ခွေးမှန်ရင် သခွာရှိရတယ်ကွ
အစာငန်းပြီး သခွာမဲ့တဲ့သူတွေကိုဘယ်သူမှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သိပြီမဟုတ်လား အဲဒါမှတ်ထား
အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင် ကိုသခွာမဲ့မိလို့ဘဲ
ပြီး

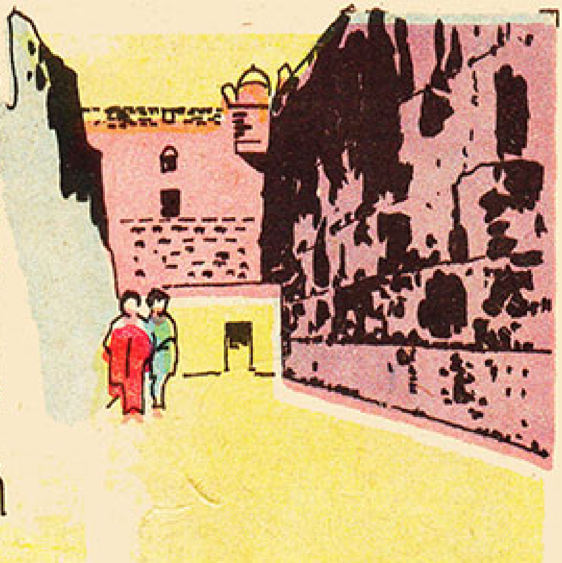

ဂျရုးဆလမ်မှ ဘုရားကျောင်းနံရံ

ဂျရုးဆလမ် မြို့ဟောင်း၌ ကိုက် ၄၀ ခန့် ရှည်လျားသော အုတ်နံရံမြင့်ကြီးတခုရှိသည်။ ထိုအုတ်နံရံမြင့်ကြီးကို ငိုကြွေးမြည်တမ်းရာ အုတ်နံရံ သို့မဟုတ် ကျမျက်ရည် အုတ်နံရံဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပြီး ဆော်လမွန်ဘုရင်၏ ရှေးဟောင်း ဘုရားကျောင်းကြီးတခု၏ အစိတ်အပိုင်း အုတ်နံရံ ဖြစ်သည်ဟု အများက ယုံကြည်ကြသည်။

ဤနေရာသို့ ဂျူးလူမျိုး ဘုရားဖူးများ လာရောက်၍ ဆုတောင်းခြင်း၊ တိုရာခေါ် ဘုရားကျမ်းစာများကို ဖတ်ခြင်းနှင့် ဂျရုးဆလမ်မြို့ကြီးနှင့်တကွ ဤဘုရား ကျောင်းကြီး ပျက်စီးခဲ့ရခြင်း အတွက် နှမြောတမ်းတ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းများ ပြုလုပ် ကြသည်။ ဤသို့ လာရောက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း ကိုအကြောင်းပြု၍ ဤအုတ်နံရံကြီးကို ငိုကြွေးမြည် တမ်းရာအုတ်နံရံဟု အမည်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ရှေးဟောင်း သမ္မာကျမ်းစာအရ ဆော်လမွန်ဘုရားကျောင်းကြီးတွင် တန်ဆောင်း ဝင်ပေါက်များ၊ လွှတ်တော်များ၊ အတွင်းဆောင်များ ပါရှိခဲ့ကြောင်းသိရသည်။ ဤဘုရား ကျောင်းကြီးမှာ အကြိမ်ကြိမ် ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရပြီး အကြိမ်ကြိမ်ပြန်လည် တည်ဆောက်ခဲ့ သော်လည်း ယနေ့တွင် အနောက်ဖက်မုတ်ရှိ ဤအုတ်နံရံကြီး တခုသာ ကျန်ရှိတော့သည်ကို တွေ့မြင်ကြရပေသည်။

မျိုးညွန့်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

စက္ကူလက်ကောက်ကလေးလုပ်ရအောင်

ထို့နောက် ပုံတွင်ပြထားသည့်အတိုင်းထပ်ကပ်ပြီး ရောင်စုံစက္ကူဖြင့် ရစ်ပတ်၍ကပ်ပါ။ လှမြင့်

လက်ဆောင်

ကျော်ကျော် (မြို့သစ်)

စာမေးပွဲဖြေရန်တလမျှသာ လိုပါတော့သည်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ကလည်း ကောင်းသောကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန် ကျွန်တော့် အစ်ကိုထံ ခွင့်တောင်းကြည့်ပါသည်။

"စာမေးပွဲ ဒီလောက်နီးနေပါတယ်ဆိုမှ မင်းက ရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်ရသေးသလားကွ"

အစ်ကိုက ကျွန်တော့်ကို ငေါက်ပါသည်။

"ကျွန်တော် ဒီတခါနောက်ဆုံးပါဘဲ အကိုရာ။ ဇာတ်ကားကလဲ ကောင်းလို့ပါ"

"ဘာကွ၊ ဒီ ဇာတ် ကား ကောင်းလို့ပါဟုတ်လား။ ဇာတ်ကား မကောင်း တော့ ကောမကြည့်ဘဲနေလို့လား။ မင်းဟာအခု လေးတန်းကွ။ လေးတန်းဆိုတာ ဘုတ်စစ်၊ သုံးတန်းလိုပေါ့ ပေါ့ ဆ ဆနဲ့ အောင် မှာ မဟုတ်ဘူး။ လေးတန်းနဲ့ တန်အောင် ကြိုးစားမှ အောင်မယ်ကွ။ ဒီလိုသာ ရုပ်ရှင်တွေ ခဏခဏ ကြည့်နေလို့ကတော့ ဘယ်တော့မှ အောင်မှာမဟုတ်ဘူးကွ မှတ်ထား"

ကျွန်တော်သည် အစ်ကိုပြောသမျှကို ငြိမ်၍နားထောင်နေပါသည်။ အတန်ကြာမှ အစ်ကိုကပြောပြန်ပါသည်။

"ငါ့ညီက–မင်း အခုမှ လေးတန်း ရှိပါသေးတယ်။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား ကောင်းလို့ ကြည့်ချင်ရတာနဲ့၊ တော်ကြာ ဖောင်တိန်ကောင်းကောင်း ကိုင်ချင်ရတာနဲ့၊ ဟိုဟာပူဆာ ဒီဟာပူဆာနဲ့၊ မင်းဒီလောက်မှရုပ်ရှင်ကြည့်ချင်ယင်လဲ အကို မတားပါဘူးကွာ။ ရေ့ရေ့ ငွေတကျပ်ယူသွား"

အစ်ကိုက ပြောရင်း ဆိုရင်း ကျွန်တော့်ကို ကျပ်တန်တရွက် ထုတ်ပေးပါသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် –

"မင်း အခုနှစ် လေးတန်းအောင်လို့ရှိယင် ရုပ်ရှင်လဲ မင်းကြည့်ချင်သလောက် ပြမယ်။ အင်္ကျီ ပုဆိုး အသစ်လဲဝယ်ပေးမယ်။ မင်းကိုင်ချင်တဲ့ဖောင်တိန်လဲ ဝယ်ပေးမယ်။ အဲဒီ လက်ဆောင်တွေလိုချင်ယင် စာမေးပွဲအောင်အောင် ကြိုးစားပေါ့ကွာ။ ကဲကဲ သွားတော့"

ည ခုနစ်နာရီ ထိုးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ရှင်ပြရန် နာရီဝက်သာ လိုတော့ပါသည်။ ထမင်းစားပြီး အင်္ကျီ ပုဆိုးလဲ၍ သူငယ်ချင်း မြင့်လွင်အိမ်သို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ မြင့်လွင်နှင့်အတူ ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

မြင့်လွင်အိမ်ရောက်သောအခါ မြင့်လွင်စာကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

"ဟေ့ကောင် မြင့်လွင်၊ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ရအောင်ကွာ။ ဒီဇာတ်ကားက သိပ် ကောင်းတယ်ကွ"

ကျွန်တော်က မဲဆွယ်၍ ပြောပါသည်။

"ငါမကြည့်ချင်ဘူး ကွာ၊ စာမေးပွဲ နီးပြီကွ။ ဒို့ဖေဖေက စာမေးပွဲအောင်ယင် ဖောင်တိန်ရယ်၊ အင်္ကျီ ပုဆိုးရယ် ဝယ်ပေးမယ်တဲ့။ လေးတန်းဆိုတာ ဘုတ်

စစ်ဆိုတော့ အရေးကြီးတယ်တဲ့ကွ။ ဒါကြောင့် ရုပ်ရှင်မကြည့်ဘဲ စာကြည့်နေတာကွ”

ကျွန်တော်မြင့်လွင်အိမ်ပေါ်က ဆင်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် ရုပ်ရှင်ရုံသို့မသွားတော့ပါ။ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ လမ်းတလျှောက်လုံး၌ အစ်ကို ပြောသော စကားများကို ကြားယောင်နေပါသည်။

“လေးတန်း ဆိုတာ ဘုတ်စစ်၊ သုံးတန်းလို ပေါ့ပေါ့ ဆဆ နဲ့အောင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ လေးတန်းနဲ့ တန်အောင် ကြိုးစားမှ အောင်မယ်ကွ။ ဒီလိုသာ ရုပ်ရှင် ခဏ ခဏ ကြည့်နေ လို့ ကတော့ ဘယ်တော့မှ အောင်မှာ မဟုတ်ဘူး မှတ်ထား။ မင်း ဒီ လက်ဆောင်တွေလိုချင်ယင် စာမေးပွဲ အောင်အောင် ကြိုးစားပေါ့ကွာ”

ကျွန်တော်သည် ခြေလှမ်းကို စိတ်ကျဲကျဲ လှမ်းခဲ့ပါသည်။ လက်ဆောင်တွေ ရအောင် စာကို ကြိုးစားမယ်ဟုဆုံးဖြတ်ချက်ချ လိုက် ပါ သည်။ အိမ် ရောက်သောအခါ စာကြည့် စားပွဲတွင် ထိုင်၍ စာကြည့်ပါသည်။ ည ၁၁ နာရီထိုးမှ အိပ်ပါသည်။

× × ×

စာ မေး ပွဲ အောင် စာ ရင်း ထွက် သော နေ့ ဖြစ် ပါ သည်။ ကျွန်တော်သည် မြင့်လွင်နှင့်အတူ အောင်စာရင်းသွားကြည့်ပါသည်။ အောင်စာရင်း၌ ကျွန်တော့်နာမည် မပါပါ။ မြင့်လွင်နာမည်သာ ပါသည်။ ဂုဏ်ထူးလည်း နှစ်ဘာသာ ပါသည်။ မြင့်လွင်က ပျော်ရွှင်နေပါသည်။

“မင်းစာမေးပွဲနားနီးမှ ရုပ်ရှင်ကြည့်လို့ စာမေးပွဲရှုံးတာ” အစ်ကိုက ငေါက် ပါ သည်။ ကျွန်တော်တရှုပ်ရှုပ်နှင့်ငိုနေရပါသည်။

နောက်တနေ့ နံနက်၌ မြင့်လွင် ကျွန်တော့်အိမ်သို့ ရောက်လာ ပါ သည်။ အင်္ကျီ အ သစ် ပုဆိုး အ သစ် ကို ဝတ် ထား ပါ သည်။ အိတ် ကပ် တွင် လည်း ဖောင်တိန်အသစ်ကို ချိတ်ထားပါသည်။ လွယ်အိတ်အသစ်တွင် စာအုပ် အသစ်များကို ထည့်၍ လွယ်ထားပါသည်။ မြင့်လွင်ကို ကြည့်ကာ ကျွန်တော် ရှက်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှိုက်၍ ငိုလိုက်သောအခါ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားပါသည်။ အိပ်မက်မက်နေ မှန်း သိ သော အ ခါမှ စိတ် ပျော် ရွှင် လာ ပါ သည်။ ကျွန်တော် အိပ်မပျော်တော့ပါ။

အိပ်မက်ထဲမှ မြင့်လွင်ကဲ့သို့ အင်္ကျီ လုံချည် အသစ်များကို ဝတ် ချင် ပါ သည်။ ဖောင်တိန် အသစ်လည်း ချိတ်ချင်ပါသည်။ လွယ်အိတ်အသစ်ထဲတွင်စာအုပ် အသစ်များထည့်၍ လွယ်ချင်ပါသည်။

အစ်ကိုပေးမည့် အထက်ပါ လက်ဆောင်များကို လိုချင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲအောင်ရန် စာကို မှန်မှန်ဖတ်ပါတော့သည်။

အောင်ပွဲနေ့

ဒေါင်းလံတွေ ဝင့်ဝင့်ကြွား၊
အမျိုးသားစိတ်ဓာတ်
တဖွားဖွား။

ကြေးကြော်သံများ မိုးထိတိုင်
လက်ရုံးဆန့်လို့ သံပြိုင်ပြိုင်။
ခိုင်မာဇွဲနဲ့ ချီသလေ့၊
သပိတ်မှောက်တဲ့ ဗိုလ်တနေ့။

မမေ့နိုင်ဘူ ဂုဏ်ယူကာ၊
အောင်ပွဲ အောင်ပန်း
ဆွတ်ခူးလာ။

ကျွန်ပညာကို ဖျက်ချေမှုန်း၊
လဆုတ်ဆယ်ရက်
တန်ဆောင်မုန်း။

တက္ကသိုလ် ကြည်မာ

R. 517

သားပိုက်ကောင်

ကင်ဂရူး သားပိုက်ကောင်သည် သားငယ်ကို ဝမ်းပိုက်ရှိ အရေပြားအိတ်ဖြင့် လွယ်ပိုးသယ်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးများထဲတွင် အကြီးဆုံး အမျိုးဖြစ်သည်။ အနီရောင် ကင်ဂရူး အထီးကြီးတကောင်၏ အမြင့်မှာ ခုနစ်ပေခန့်အထိ မြင့်သည်။ အရောင်ဖြူမွဲမွဲ အမျိုးကား ယို့မျှမကြီးထွားလှပေ။

ကင်ဂရူး သားပိုက်ကောင်များသည် ဩစတြေလျ၊ နယူးဂီနီနှင့် အနီးအနားကျွန်းများတွင်သာ နေထိုင်ကျက်စားကြသည်။ အချို့ မျိုးစုများမှာ သစ်တောများနှင့်တောင်ကုန်းများတွင်၎င်း၊ အချို့မှာ ကွင်းပြင်များတွင်၎င်း နေထိုင်ကျက်စားကြသည်။ ယင်းတို့သည် သမင်နှင့် တောင်ဆိတ်များကဲ့သို့ မြက်ကို အဓိကအစာအဖြစ် စားသုံးကြသည်။ မြက်များကို ကိုက်ဖြတ်စားသုံးသည့်အခါ မြေပြင်နှင့် ကပ်လျက်ရှိသော မြက်ပင်အရင်းမှ ကိုက်ဖြတ်စားသဖြင့် ယင်းတို့သည် လယ်သမားများအဖို့ အဖျက်တိရစ္ဆာန် စာရင်း ဝင်သွားလေတော့သည်။ အထူးသဖြင့် သိုးမွေးမြူသော လယ်သမားများက ယင်းတို့ကို များစွာ မကျေနပ်ကြပေ။

ကင်ဂရူး သားပိုက်ကောင်များတွင် သန်မာရှည်လျားသော နောက်ခြေထောက်တစုံနှင့် သန်မာတုတ်ခိုင်သော အမြီးတချောင်းရှိပြီး၊ သေးငယ် တိုတောင်းသော ရှေ့ခြေတစုံပါရှိသည်။ နောက်ခြေထောက်များနှင့် အမြီးကို အားပြု၍ ရပ်နေလေ့ရှိပြီး၊ စတင် ခုန်လွှားသောအခါ နောက်ခြေထောက်နှင့် အမြီးကိုပင် အားပြု၍ ခုန်လွှားသည်။ ခုန်လွှားပြေးနေစဉ် အမြီးကို အထိန်းအဖြစ် အသုံးပြုသည်။ တကြိမ်ခုန်လွှားတိုင်း မြေပြင်မှ ငါးပေ ခြောက်ပေခန့်အထိ မြင့်၍ အလျားလိုက် ၂၆ ပေခန့်အထိ ခုန်နိုင်သည်။ တနာရီလျှင် ၂၅ မိုင်နှုန်းခန့်ဖြင့် ခုန်လွှားပြေးနိုင်သည်။

အုပ်စုဖွဲ့၍ သွားလာ ကျက်စားလေ့ရှိပြီး၊ အုပ်စုတိုင်းတွင် အကြီးအကဲတကောင်က ဦးဆောင်သည်။

မြင့်

၂၅ ပြား

ရန်ကုန်မြို့၊ ၅၂၉-၅၃၁ ကုန်သည်လမ်း စာပေဗိမာန်အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးထင်ကြီးက ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် ၀၁၂၀၈ အရ တာဝန်ခံ ထုတ်ဝေ၍၊ ရန်ကုန်မြို့ ၃၆၁ ပြည်လမ်း၊ စာပေဗိမာန် ပုံနှိပ်တိုက် (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၃၂)တွင် ဦးကျော်ညွှန့်က ရိုက်နှိပ်သည်။

Read more Shwe Thway Journals at

➜ Click below link ➜

https://www.facebook.com/shwethwayjournal/